

Lezing

DE MAN

Hengelo, 26 januari 1983

Zohra Noach

Lezing door Zohra Noach: Hengelo, 26 januari 1983

DE MAN

Dames en heren, goedenavond,

Fijn dat u hier bent en naar mij wilt komen luisteren. Ik hoop dat ik u deze avond iets kan meegeven wat u tot nadenken kan stemmen. Deze lezing gaat over de man. Ik verheug me zeer hier zoveel mannen te zien. De volgende lezing is over de vrouw en ik hoop dat de mannen dan niet zullen wegblijven. Dat zou ik een beetje onsportief vinden.

Waarom gaat deze lezing nou over de man? Omdat ik wilde spreken over het mannelijk aspect, de geestkracht in de mens, de geestkracht die deze wereld leidt en die de bron is van alle goed en alle kwaad dat op deze wereld gebeurt. De geestkracht, de adem Gods, de hogere geest van de mens, de kosmische afkomst van de mens is het mannelijk aspect in de mens. De geestkracht wordt in de materie, dus in de persoonlijkheid van de mens op aarde gerealiseerd, gemanifesteerd door de denkkraft, door het denkvermogen, dus door de gedachtenkracht. Dit denkvermogen geeft de mens inspiratie.

Geestkracht brengt hem tot handelen, tot leven, tot zijn. Vanuit deze geestkracht, vanuit deze denkkraft naar zijn persoonlijkheid toe. Wanneer deze denkkraft, deze geestkracht slechts wordt opgevangen door de persoonlijkheid, dan zal zij uitgroeien tot een vuur, dan kan zij zelfs verbranden. Zij kan dan vuur worden, zo groot dat zij de mens aanzet tot steeds meer macht, begeerte.

Begeerte is namelijk ook vuur.

De mens bestaat uit geest, ziel en lichaam. De ziel is de bemiddelaar tussen geest en lichaam, tussen geest en ego of persoonlijkheid. Door de eeuwen heen heeft de man, die de stoffelijke realisatie is van geestkracht, deze alleen gebruikt met zijn denkvermogen, door zijn denkvermogen, de uitzonderingen niet te na gesproken. Deze geestkracht, die de man gebruikte in zijn persoonlijkheid, heeft de hele mensheid zodanig begeesterd dat zij dit denkvermogen steeds verder kon ontwikkelen. Zodanig dat er een evolutie plaatsvond van het bewustzijn, van het denkvermogen en ook van het handelen vanuit dit denkvermogen.

Eeuw na eeuw is dit zo verder gegaan. Ik wil hier niet spreken over het vrouwelijk aspect, de ziel. Ik wil hier alleen spreken over dit mannelijk aspect om te kunnen komen tot een synthese van deze geestkracht, zijn ziel, die ik nog niet genoemd had en die hij heus ook heeft, en zijn persoonlijkheid.

In de loop der eeuwen heeft het veelal ontbroken aan deze synthese van geestkracht en zielenkracht in die menselijke persoonlijkheid. In deze tijd dringt het tot de mens door dat er nog meer is dan alleen het werken met deze geestkracht, met het denkvermogen in zijn persoonlijkheid. In deze tijd begint in de mens het verlangen te ontwaken naar een synthese in zichzelf van dit denkvermogen en dit innerlijke zelf.

Zijn innerlijke zelf, dat is zijn vrouwelijke aspect, dat is zijn zielenkracht. Deze zielenkracht, dit vrouwelijk aspect, heeft ontbroken in de verhoudingen man-vrouw, man-wereld, man-totaliteit. De synthese ligt nu in het bereik van ieder mens, dus van iedere man. Deze synthese vindt plaats vanuit zijn begrip, dat hij vanuit die hogere gebieden, zijn geest is ontstaan. Deze geest verdicht zich tot denkvermogen. Maar de man is ook die ziel, die ziel in hemzelf die, als zijn intuïtie, zijn geweten, zijn innerlijk werkelijk zelf, in hem aanwezig ligt.

Door de vlucht van het denkvermogen heeft vooral de man deze zielenkracht niet zo belangrijk meer geacht. Nu, in de wereld van haast, van materie waarin wij nu leven, komt men tot begrip dat er toch iets ontbreekt aan zijn totale ontwikkeling en dat is de werkelijke synthese van deze geest, ziel en lichaam. Het denkvermogen, dat in al deze eeuwen, eeuw na eeuw, steeds meer werd ontwikkeld, heeft vooral de man geleid tot begeerte naar macht. Want denkvermogen, juist het denken geeft macht, het is een kracht in jezelf. De begeerte naar macht werd steeds meer opgeschroefd, werd steeds meer ontwikkeld. Deze begeerte uit zich in begeerte naar materie, naar begeerte om ook door geweld tot datgene te kunnen komen waar het denkvermogen op is gericht. Dit denkvermogen is van eeuw tot eeuw als het mannelijk aspect in de mens naar buiten toe gericht. Buiten hemzelf om, om hem datgene te bezorgen, te geven wat hij wil. Dus dan zien wij dat van eeuw tot eeuw, intelligentie, dus denkvermogen geleid door de wil, begeerte tot macht en tot macht zelf geworden is.

Wij, in deze tijd van andere bewustwording, van begrip, van andere waarden, normen, voorbije vormen, beginnen te zien dat er in onze maatschappij het werkelijke gevoel van de mens ontbreekt. Dan doel ik niet op emoties, maar op het werkelijk diepste gevoel, de afkomst van de mens. Ik zie in mijn werk om mij heen dat vooral in de man dit gevoel slaapt. Dat dit gevoel als het ware op een zacht pitje leeft. Hij schaamt zich om dit gevoel toe te laten in hemzelf. De man denkt dat dit gevoel hem zwak maakt, hem belet te denken. Ik laat hier de vrouw dus helemaal buiten. Dat is de volgende lezing.

Hier is sprake van een heel groot misverstand. Het gevoel van de man, zijn vrouwelijk aspect, zijn ziel gevoegd bij de kracht van zijn mannelijk aspect, zijn denkvermogen, zijn geestkracht, zou van deze wereld een geheel andere wereld kunnen maken. Wanneer dit gevoel én deze denkkraft, deze geestkracht tot een bepaalde synthese zou kunnen komen, dan zou de mens bewust hiermee, positief gericht in zijn handelen, de maatschappij kunnen beïnvloeden.

U zult zeggen dat dit erg moeilijk te concretiseren is. Dat is het ook. Niets is zo moeilijk om de macht, de begeerte naar macht, in jezelf om te buigen tot het begeren om een mens te zijn, levend volgens die werkelijke synthese van geest, ziel en lichaam.

De man, het vuur; de vrouw, het water. De man het aspect van de kracht, de intelligentie en de wil. De vrouw het aspect van de wijsheid, de liefde, de bescherming. Wanneer deze beide aspecten, die in ieder mens vertegenwoordigd zijn, samengevoegd zouden worden, dan zouden wij tot een werkelijke hernieuwde wereld komen. Tot een vernieuwing van het mensbeeld, tot een vernieuwing van de waarden. Dan zouden die oude versleten vormen van religie, van godsdienst die wij nu niet of nauwelijks meer kunnen accepteren in onszelf, een zodanige vernieuwing kunnen krijgen, dat deze vormen als het ware een totale vernieuwing van deze gehele aarde kunnen brengen.

De kosmische structuur om ons heen en in ons, laat niet toe dat wij buiten deze discipline om leven. Deze structuur vraagt van ons een bepaald werkelijk bewust willen leven. Vanuit deze structuur, deze kosmische structuur die zowel buiten ons om als in onszelf vertegenwoordigd is, betekent dit dat de balans niet mag overslaan naar het een of naar het ander. In deze tijden van geweld, van wedrace naar macht, naar materie, moeten wij dit een halt kunnen toeroepen, want anders gaat zij er met ons vandoor. Deze halt kan toegeroepen worden. wanneer de man erkent dat hij in zichzelf deze ziel, dit gevoel, dit diepste gevoel heeft.

Dat hij in zich dit hoger wezen heeft, dat wat hij werkelijk is.

U zult denken, is het dan aan de man alleen beschoren om deze wereld te veranderen. Nee. Maar de man heeft al vanouds, eeuw na eeuw de heerschappij, de macht in handen, hij heeft de touwtjes in handen.

Dus de man, de zo belangrijke sleutelpost, moet van nu af aan het begrip accepteren, dat hij meer is dan alleen dat denkvermogen, gematerialiseerde geestkracht en die persoonlijkheid. Dat het ego wil werken en wil leven, wil begeren vanuit die geestkracht. Aan hem ontbreekt het werkelijke bewustzijn dat hij nog die ziel is. Hij is een drie-eenheid; de vader: de geest, de zoon: de ziel en de heilige geest: de persoonlijkheid. De laatste is de uiteindelijke vervolmaking,

de uiteindelijke synthese van geest in ziel en ziel in persoonlijkheid. Wanneer wij de man niet kunnen bereiken vanuit dit begrip, dan denk ik dat de wereld steeds harder door zal hollen naar een uiteindelijke, zodanige verstoffelijking, vermaterialisering, dat daar alleen door geweld en vernietiging, gedeeltelijk een eind aan kan komen. Want eens moet er een stop zijn.

Eens moet er een halt toegeroepen worden.

Waar zijn wij nu aangeland? Wij zien dan dat ook in Nederland, zoals over de hele wereld, het bewustzijn langzaam begint door te dringen.

Heel voorzichtig gaat er begrip komen voor wat men paranormale zaken noemt. Deze zijn in wezen zo normaal als u en ik, maar het betekent: de wereld van het ongeziene integreren in de wereld van de stof. De wereld van het ongeziene is de verbinding van de mens, ik zeg de mens, het is niet alleen de man met de ziel die in hemzelf huist. Ook de man wordt aangeraakt, ook hij begint te begrijpen dat er toch nog meer is dan alleen zijn steeds geëvolueerde denkvermogen, zijn begeerte, zijn kracht, macht. Daarom is het moment aangebroken voor alle mensen, en vooral voor alle mannen die de sleutelpositie hebben, die toch de macht in deze maatschappij zo vaak vertegenwoordigen, om de handen ineen te slaan. Om te begrijpen dat er een vernieuwing moet komen van het mensbeeld. Dat er een vernieuwing moet komen van leven, van voedsel, van waarden, van met elkaar omgaan.

De ziel in die man vertegenwoordigt het begrip van de eenheid van alle leven. Het contact van de mens met zijn eigen ziel doet hem erkennen dat hij verbonden is met alles wat leeft. Dat hij, omdat hij van afkomst een hoger wezen is, die geest geïntegreerd in die ziel is, die ziel in dat lichaam, dat hij daarom verbonden is met ieder ander wezen dat ook ditzelfde hogere wezen is.

Wanneer dit begrip werkelijk diep tot de mens zou doordringen, werkelijk heel diep in zichzelf, dan kan hij niet doorgaan met die begeerte naar macht, naar geweld, om door geweld macht te kunnen vestigen. Want de consequentie van die eenheid van al wat leeft is, dat men bezig is met suïcide, met vernietiging van zichzelf.

Ik ben zo blij dat ik voor u mag spreken over deze synthese, deze integratie in de mens. Ik ben zo blij dat ik kan spreken tot mensen die willen luisteren vanuit deze ziel, deze verbondenheid met het werkelijke zelf, in zichzelf. Ik ben vooral blij dat hier mannen zijn die hier naar willen luisteren. Want van u mannen, u, die het geweld in uw handen heeft, u die de macht van het land in uw handen heeft, u die de politiek in uw handen heeft, van u wordt gevraagd: Mens want dat ben je ook al ben je man, mens, juist mens, herken toch in jezelf je afkomst,

je hogere wezen. Herken toch in jezelf wat je bent en erken daarom dan in die naaste dat evenredige hogere wezen. Kom dan tot de consequentie: Wat doen wij, wat doen wij in dit leven? Wat doen wij met deze begrippen?

Ik praat en ik praat en ik praat overal en ik vraag mij af wat er mee bereikt wordt. Ik ben niet de enige die zoveel praat. Er zijn nog genoeg anderen die zo spreken. En wat wordt er dan mee gedaan? Waar is, waar eeuwenlang toch voor is gevochten in vele landen, de vrijheid, de gelijkheid en vooral de broederschap? Waar is die werkelijk? Bestaat die alleen maar uit leuzen, kretologie? Zijn die woorden zo versleten dat wij ze niet meer kunnen herkennen, niet meer weten wat de werkelijke betekenis van hen is?

Ik denk dat de tijd werkelijk rijp is voor het inzicht, nu zeker in Nederland, met de economische crisis die we hebben, en eigenlijk de politieke crisis die we aan een stuk door hebben, dat er gewerkt moet worden, geleefd moet worden vanuit andere waarden. Geleefd vanuit normen, vanuit een begrip van werkelijke broederschap, van werkelijke eerbied, van respect voor die ander die naast jou gaat. Want die ander is geen ander. Die ander heeft een andere uiterlijke vormgeving, maar die ander heeft datzelfde als jijzelf hebt: die hogere afkomst, die goddelijkheid in zichzelf. We hoeven geen E.O. te zijn en we hoeven niet de zoetige christelijke liedjes te zingen. Ik wil hiermee geen kwaad zeggen van christelijke liederen. Ik bedoel hiermee dat we de werkelijke consequentie durven aanvaarden, werkelijk accepteren, want begrip alleen is niet voldoende. Wanneer er begrip komt dan moet er met dat begrip gewerkt worden. Begrip is een zo duidelijk iets in uzelf dat u zich daar niet van kunt terugtrekken, niet de kop in het zand kunt steken. Dat begrip moet zo duidelijk worden dat het u dwingt om werkelijk te willen leven in een werkelijke broederschap, zonder macht, zonder begeerte naar macht. Want de begeerte naar macht is het kwaad, is de wortel van het kwaad.

Nu kom ik terug, voer u weer tot die geestkracht in de mens, het vuur van Lucifer dat in ieder mens is gelegd. De hoge moed om te willen zijn, om goed en kwaad te willen onderscheiden, om gelijk aan God te willen zijn. Want dat was de eerste stap van de levende wezens om tot de evolutie van de mensheid te kunnen komen. Deze hoge moed om gelijk aan God te willen zijn betekende kennis te willen hebben, begrip, bewustzijn te willen hebben.

Maar dat spreekt dan nog niet goed dat er met deze kennis en met dit bewustzijn tegen de liefde in wordt gehandeld. Dat deze kennis en dit bewustzijn wordt gebruikt ter vergroting van de macht van de eigen persoonlijkheid.

Want zo is dat verworden, van eeuw tot eeuw.

Ik vraag mij af wanneer ieder mens dit werkelijk zal begrijpen, of hij dan nog kán zitten op een plaats in de kamer, op een politieke stoel. Alleen daar wil zitten, werkend voor zijn eigen partij, werkend voor vergroting van zijn eigen macht, voor zijn eigen persoonlijkheid. Voelt hij zich dan niet werkelijk aangeraakt en innerlijk gedwongen, omdat hij zelf dat begrijpt, gedwongen door zijn eigen begrip. Dat hij begrijpt: Ik moet hier zitten om het welzijn van mijn naasten, voor het welzijn van mijzelf en dus van mijn naasten. En niet om mijn macht te vergroten en niet om nog meer te willen hebben.

Dit speelt dan in de politiek. Maar dit speelt overal, in alles, in alle aspecten. Mensen die hier komen, mensen die uitgerangeerd zijn door hun artsen, mensen die bij hun artsen nauwelijks een menswaardige behandeling krijgen, de goede niet te na gesproken. Ook daar speelt weer de begeerte naar macht. En ook dan is het weer die mens, het is over het algemeen de man, die niet meer in zichzelf die ziel onderkent, dat hogere zelf dat hij is.

En ik vraag u, is het niet de hoogste tijd dat in alle aspecten van de maatschappij hierover wordt nagedacht, dat hiermee wordt gewerkt? Dat wij, zoals wij hier allemaal zitten, toch allemaal dat verlangen hebben naar een betere wereld. Dat er dan ook daadwerkelijk iets aan gedaan wordt, daar spreken alleen niet genoeg is, om over kankeren maar te zwijgen. En dat staken en kraken, dat aangeeft dat er iets niet goed is, is ook niet voldoende. Het kwaad moet bij de wortel worden uitgeroeid. Het kwaad is in ieder van ons aanwezig en het kwaad is begeerte, is begeerte naar macht, is begeerte naar materie. Deze begeerte wordt door de denkkraft, de kracht van het vuur van de persoonlijkheid geleid naar die andere mens.

U ziet dat ik u zo steeds in rondjes voer.

U steeds terugbreng op het uitgangspunt.

En ik heb geen pasklaar antwoord voor u.

U zult tegen mij zeggen: "Wat stelt u voor?" Wat wilt u dan?"

Ik heb geen pasklaar antwoord voor u. Ik kan alleen maar aanreiken,

wakker schudden: mens bedenk toch dat je werkelijk een hoger wezen bent.

Dat je, in de sleur van je dagelijks bestaan en in je vergaderingen, in je werk, in het geweld om je heen en in je naaste toch binnenin, die hogere mens bent.

Dat je ondergesneeuwd bent, helemaal ondergedoken als het ware in al die emoties, projecties, conditioneringen en alles wat daar omheen is en op je af komt. En dat het ontzettend moeilijk is, dat ben ik met u eens, en dat weet ik, om daar in die ondergesneeuwde troep, zal ik het dan maar noemen, dat eigen zelf,

dat hogere zelf te ontdekken en te kunnen volgen. Want als je hem ontdekt hebt, dan roept dat de consequentie op hem te moeten volgen.

Het ontdekken van dit hogere zelf, die zielenkracht, je geweten, je intuïtie, je diepste gevoel binnen in je, dat komt ook niet zo maar vanzelf. Dat hogere zelf zakt steeds dieper weg ten gevolge van de materie om je heen, door alles wat op je afkomt, door je eigen emoties, gebondenheden, je eigen angsten, miskennen, faalangst, schuldgevoelens, begeerte, begeerte voortkomend uit angst.

En ook daar heb ik weer niet een pasklaar antwoord zoals b.v.:

"Kijk, zo moet je het doen en dan verkrijg je het eeuwige leven" of zo.

Nee, ook het vinden in jezelf van je hogere zelf vereist wil, intelligentie, geestkracht, geleid vanuit dat diepste gevoel in jezelf dat je toch meer bent dan die persoonlijkheid die hier zit of staat of werkt in zijn dagelijks leven.

Die wil en die intelligentie, die geestkracht, die moeten je brengen van dag tot dag, van uur tot uur, tot een werkelijk begrip van jezelf, van dat werkelijke hogere zelf in jezelf. En wanneer je zover bent, dat je in jezelf kunt erkennen dat je daar naar op zoek bent, naar dat werkelijke ik van jezelf, onder al die façades, dan, dan begint te komen: Wat doe ik er dan mee en hoe kan ik dat diepste gevoel handhaven in deze maatschappij? Hoe moet ik er verder mee?

Het handhaven van dit gevoel in deze maatschappij vanuit dit ware zelf van de mens, kan als een lawine zijn, kan als een sneeuwbal zijn, rollend door dit hele land en kan trillingen van gelijke waarden oproepen. Het kan gevoelens van gelijke waarden oproepen. Een zodanig begrip dat er een verandering kan komen in deze maatschappij, een verandering in "The way of life" van de mens in Nederland. En misschien moet het wel een politieke partij worden, wie weet. Dat zou kunnen. Een "Partij van broederschap" bijvoorbeeld. Maar een partij van broederschap kan alleen opgericht worden wanneer er het verlangen, het werkelijke verlangen is, om in werkelijk broederschap te willen leven. En daar ontbreekt het aan, omdat ieder mens wederom die begeerte bezit, voortkomend uit angst, uit faalangst, uit angst niet erkend te worden. De wens om bevestigd te worden, jezelf te bevestigen, om nog meer te willen hebben, om groter te zijn. Een land wordt groot als je zelf groot bent.

En de enige pasklare oplossing die ik u dan nu wel kan geven, is in uzelf te onderzoeken wat, van alles wat ik u heb genoemd, in uzelf natrilt, en wat, van alles wat ik u genoemd heb, in uzelf waarheid is. Want alleen wanneer u waarheid herkent in uzelf in dat wat ik zeg, alleen dan kun je er iets mee doen. Wanneer u geen waarheid herkent in datgene wat ik zeg voor uzelf, kunt u daar niets mee doen. Dan heb ik niet bij u de juiste snaar aangeraakt.

Ik hoop dat ik bij u die snaar heb aangeraakt, waardoor u in uw eigen dagelijkse leven, hoe en wat het dan ook mag zijn, die werkelijke synthese van uw hogere geest, uw ziel en uw lichaam tot stand kunt brengen. Dat door deze synthese, uw denkkraft, uw intelligentie wordt gericht op erkenning van die naaste die naast u gaat, met diezelfde hogere geest, ziel en lichaam.

Ik hoop dat door deze synthese uw wil gaat werken met die intelligentie, met die geestkracht. Zo komen we tot een partij van broederschap, die niet een politieke partij hoeft te zijn, maar wel een partij, een groepering van mensen die werkelijk anders willen.

En ik geloof in de kracht, ik geloof absoluut in de kracht, de gebundelde kracht van de mens om dit te kunnen bereiken. Want als ik dit niet zou geloven, dan had ik dit Centrum niet hoeven op te richten en dan hoefde ik hier niet voor u te staan.

Ik voel dat er in u iets beeft, iets is aangeraakt, en ik denk dat ik niet zo mag eindigen: Ik denk dat we moeten eindigen met een lichte meditatie. En voor hen die niet gewend zijn te mediteren en die het misschien wat vreemd vinden, kunt u het beschouwen als een concentratieoefening waarbij u zich, in uzelf, richt op één denken, op één beeld. Het is mooi wanneer u uzelf richt op licht, op licht in uzelf. Dat u eens was, voordat u kwam, een vlam van schoonheid. Dat u eens een Goddelijkheid was die zich nu heeft gematerialiseerd in die mens die u bent. En dit begrip staat los van alle godsdiensten en religies. Het is de enige ware basis en het bestaansrecht van de mens, om deze Goddelijkheid in hemzelf tot werkelijkheid te maken.

Dank u wel.

Meditatie

Het is goed om rustig en ontspannen te zitten, om rustig en diep adem te halen. Om uw besognes, al uw moeilijkheden, alles wat u drukt in uw leven van alle dag, om dat voor een paar minuten te vergeten, om voor een paar minuten u vrij te voelen. Vrij en onafhankelijk, onafhankelijk van alles wat op u af komt, dag in dag uit, onafhankelijk in uzelf.

In deze paar minuten van onafhankelijkheid bewijst u uw bestaansrecht, te mogen zijn een mens, komend vanuit het hogere, komend vanuit de sferen, om het Goddelijke aspect in uzelf tot werkelijkheid te maken.

Richt u op de zuiverheid van uw ziel, richt u op dit innerlijk in uzelf, zoals u was toen u een kleine jongen was, onschuldig en verwachtend, nog niet aangeraakt door begeerte, macht en materie.

Vanuit de schoonheid van dit eigen ik, vanuit dit hogere zelf in onszelf, verborgen als een kleine vlam, hebben wij de mogelijkheid, de macht, door onze eigen wil en intelligentie, om deze schoonheid te brengen in de wereld van alle dag. Om deze schoonheid tot een werkelijkheid van broederschap te maken, van mens tot mens. Een zodanige broederschap dat het geweld niet zodanig om zich heen zal grijpen dat wij vernietigd zullen worden. Want alleen wij, wij mensen, jullie mannen die de sleutelposities in handen hebben, kunnen dit voorkomen. Ontspannen en rustig ademhalend keert u terug naar uw stoel, naar uw zijn, naar uw dagelijkse leven en ik hoop dat deze avond u misschien een heel klein begrip heeft gegeven van uw eigen onvergankelijke schoonheid, uw ziel.

Vraag: U had het over intelligentie en wijsheid. Nu hoorde wijsheid bij de vrouw en intelligentie bij de man. Ja, daar schrok ik toch wel even van.

Zohra: Aha, dat was het geschuifel wat ik hoorde. Ik wist dat ik ergens een bommetje had gegooid.

Vraag: Kunt u daar iets over vertellen? Natuurlijk is er een verschil, dat is duidelijk. Maar dat u dat verschil ook even duidelijk in geslachten aanduidt, daar was ik wel even verbaasd over.

Zohra: Nou, ik heb ook gezegd, uitzonderingen niet te na gesproken. Intelligentie, dus geestkracht, die niet vanuit de liefde gebruikt wordt, niet vanuit de liefde gemanifesteerd wordt, is geen wijsheid, heeft niet de wijsheid in zich. Wijsheid is, door de liefde de intelligentie, de geestkracht, zodanig te gebruiken dat de stof, dus de persoonlijkheid, daardoor veredeld wordt. Dat is de liefde - wijsheid. En dat is het verschil. U zegt dat deze liefde-wijsheid het vrouwelijk element is. Ik bedoel niet dat het alleen aan de vrouw beschoren is, nee, het is het vrouwelijk element in ieder mens. Het is de ziel, het is de zielenkracht. Want de ziel is de geleider van de geestkracht, van de intelligentie. Want door de ziel, door de liefde wordt geestkracht, intelligentie, denkvermogen veredeld naar de persoonlijkheid toegebracht om de persoonlijkheid te veredelen. Dat is het verschil.

Vraag: Kunt u iets uitleggen van wat me nou een beetje bezielt en wat ook weer helemaal tijdens uw verhaal terugkwam. Soms ben je in je helpen bezig en dan kijk je zo'n beetje in de hel en dat vind ik heel moeilijk. Ik vraag me af hoe ik met zo'n hel, zo'n destructie om moet gaan.

Zohra: Uw vraag is dus hoe om te gaan met de hel die je soms ziet bij de ander, misschien ook wel eens een beetje in jezelf. Hoe, als helper, als gezondheidszorger, therapeut, om te gaan met deze destructie in die ander. Deze destructie in die ander is ontstaan uit de vervreemding die die ander heeft met zijn werkelijke hogere zelf. Deze vervreemding brengt hem tot een werkelijke eenzaamheid waarin hij, omdat hij geen contact heeft met zichzelf, bespeeld wordt door alles wat van buitenaf op hem afkomt, maar ook door zijn eigen emoties en projecties. Hij wordt bespeeld door de omstandigheden, zijn situaties, zijn milieu, zijn afkomst, zijn emoties, zijn eigen projecties, projecties en emoties van anderen. Daardoor is hij de grond onder zijn voeten kwijtgeraakt.

Een mens die vervreemd is van zijn werkelijke zelf heeft geen been om op te staan en is als een blad in de wind, bewogen door datgene wat op hem afkomt. En dit voert hem tot vernietiging in zichzelf. Door deze vervreemding van zichzelf komt hij tot vernietiging in zichzelf.

Vraag: Wat kun je doen met de herkenning van deze hel in die ander?

Zohra: Om te beginnen moet je die ander de waarheid laten begrijpen dat hij dus in zichzelf een hoger mens is dan hij denkt, dat hij in zijn conditionering is. Dat hij in zich die Goddelijkheid, die Goddelijke vlam heeft. Dat dat hem zijn bestaansrecht geeft. Dat hij alleen daardoor recht heeft om te bestaan en dat dat recht hem de plicht, de consequentie geeft om dat hogere zelf dan ook werkelijk te realiseren in de stof, dus tot een werkelijkheid te maken in zijn persoontje. Want anders heeft het dus geen nut, geen bestaansrecht, dat hij dit hogere zelf is. Dat is logisch, dat is de consequentie daarvan. Wanneer deze mens ontdekt, begrijpt, dat hij dat is, dan gaat er een wereld voor hem open, En dan moet hij tot begrip gebracht worden dat hij, omdat hij teveel zichzelf verliest in hetgeen er naar hem toekomt, zowel van de ander als van hemzelf, daardoor contact verliest met dat bestaansrecht, en dat hij daardoor zo destructief wordt. Want wat is hij nou werkelijk? Wie is hij nou werkelijk zelf? Wordt hij geleefd? Leeft hij werkelijk zelf? En als een mens tot deze gedachte komt dan komt er dus een verandering in hem. Hij moet leren van zichzelf te houden.

Hij moet begrijpen dat hij zichzelf moet respecteren, omdat hij dat hogere ik is. En dat zelfrespect, dat ontbreekt bij de meeste mensen die in een destructieve, negatieve totaliteit verkeren.

Omdat ze dat respect, dat houden van zichzelf, niet hebben willen ze zichzelf vernietigen. Omdat ze onbewust weten dat hun bestaansrecht geen bestaansrecht meer is.

Vraag: Ik hoorde zo even dat soort negatieve dingen in typische mannelijke termen verwoorden. De vraag van mij is: is dat iets wat je heel sterk naar ons als mannen toeschuift, dat zelfvernietigend bezig zijn, waarbij ik dan een beetje denk aan macht, daar eigenlijk niet mee om kunnen gaan.

Zohra: Of ik dat speciaal naar mannen toe speel? Ik speel het op een andere manier ook naar vrouwen toe, maar dat komt 9 februari in de lezing dan. Daar is het dan net andersom. Maar voor de man speelt, dat de man dus zichzelf is kwijtgeraakt door die begeerte naar macht. Die hoge moed, de hoogmoed van Lucifer, die kennis te willen hebben, aan God gelijk te willen zijn, heeft zich steeds meer verdicht, tot het kwam in de stof. Dat speelt nu nog steeds, het speelt altijd. Maar daardoor raakt de man, met uitzonderingen daargelaten, zijn werkelijke zelf kwijt; heeft dus geen contact met zichzelf. Dit geeft in hem een werkelijk destructieve neiging, de neiging tot vernietiging, de vernietiging in zichzelf, maar ook daarbuiten, want de begeerte naar macht houdt vernietiging in. En in deze wereld van geweld en van macht is dit zeker het mannelijk element wat de boventoon voert. Dus in de man zal de erkenning moeten komen dat hij in zichzelf dus dat vrouwelijk element heeft en dat hij dat tot nieuw leven, tot hernieuwd leven moet brengen, dat hij de schoonheid daarvan in zichzelf moet erkennen en daarmee wil gaan leven en werken. Daarom speel ik dat zo naar de mannen toe, maar naar de vrouw is het net andersom, dat is ook vernietiging geweest. Maar dat is weer een ander praatje.

Vraag: Je hebt een aantal aspecten, negatieve aspecten naar mijn gevoel die in ons als man zitten, verwoord. Mijn vraag naar je is, wat kunnen wij nou juist als man, typisch als man, in de hulpverlening wél overdragen.

Waar kunnen wij, in dat geheel wat we zijn, waarvan we een deel dan niet voldoende ontwikkeld hebben maar een ander deel wel, juist typisch aandacht aan besteden om over te dragen?

Wat zijn onze sterke kanten, want die zijn er ook.

Zohra: Ik ben heel blij met deze vraag.

Deze vraag brengt mij, en jullie allen dan, tot het werkelijk concretiseren.

Wat kunnen wij dan doen als man om in deze wereld van nu, dit element van hernieuwing van mensbeeld vanuit ons man - zijn te gaan brengen.

Vanuit het man - zijn, met de wil en de intelligentie, want dat is dan jullie aspect, niet dat de vrouw geen intelligentie heeft hoor, roep geen boe tegen mij, want dat is niet zo, maar dat dus dat mannelijk aspect, wil en intelligentie gericht wordt op dat zielenaspect, dat gevoel wat is ondergesneeuwd in dat man - zijn van eeuw tot eeuw. En dat dat gevoel niet in emotie de boventoon moet gaan voeren en naar boven moet komen zoals dat bij de vrouw eeuw na eeuw is gebeurd, maar in liefde - wijsheid, de werkelijke basis van die wil en die intelligentie.

Dat betekent dat de mystiek door de esoterie naar het ritueel gebracht moet worden. Wat in gewone woorden vertaald is: dat het werkelijke weten, het innerlijk geweten met gevoel, door de kennis, de intelligentie, gebracht moet worden tot het handelen. Het handelen in de liefde - wijsheid, de broederschap, het vrouwelijk aspect, de B, de tweede letter van het alfabet. En dat is niet alleen aan de man, maar de man moet daaraan werken. De vrouw moet vanuit een andere kant gaan werken.

Vraag: Er werd een heel duidelijk verband gelegd tussen begeerte naar macht en destructiviteit. Mijn vraag is of u het met mij kunt delen dat mensen door machteloosheid, pure machteloosheid, tot destructiviteit, en met name tot zelfdestructie kunnen komen.

Zohra: Maar die machteloosheid is een component van de begeerte naar macht. Die machteloosheid wordt veroorzaakt door de macht van de oude trillingen in het onderbewustzijn, latent aanwezig, die hen dwingen te zijn zoals ze zijn. Dus dan is het niet meer de begeerte naar die macht, maar zij zijn ondergeschikt aan die macht. Die macht die in dat onderbewustzijn aanwezig is als trillingen van, noem maar op, angst. Begeerte naar macht komt ook voort uit angst. Met de wil, de intelligentie, maar vooral met het houden van jezelf, dat is dus de liefde, komt de wijsheid en dan is er geen destructie meer.

Wat ik van u begrijp is, dat deze mensen niet aan de begeerte naar macht lijden, waardoor zij alleen werken met hun intelligentie en hun wil. Integendeel, zij hebben, zij werken helemaal niet met hun wil en intelligentie en zijn juist helemaal gebonden door hun machteloosheid, dus hun toegeven aan de macht die dat onderbewustzijn, die oude trillingen vanuit de levens daarvoor op hen hebben.

Ik ben absoluut overtuigd van reïncarnatie, van leven na leven, dat de mens niet sterft bij de dood alleen. Het stoffelijk lichaam sterft, maar de geest, die uit energie bestaat, blijft bestaan. In ieder leven gebeurt er van alles met de mens, meestal negatief. Deze geestelijke persoonlijkheid, die zich bij de dood scheidt van de stof en verdwijnt naar een x-sfeer, waar een relativeringstijd mogelijk is, neemt dat mee in zijn energie. Hij komt daarmee terug.

Hij komt niet als die persoon terug, maar wel met aspecten van die persoon en heeft dus die aspecten van die persoonlijkheid in dat leven weer in zich, omdat hij in een volgend leven die aspecten uit moet werken en vervolmaken, zichzelf daarvan moet verlossen. Wanneer hij te gebonden is aan die aspecten, wanneer die aspecten een te grote ingang in hem hebben, hem teveel beheersen, dan vervalt hij ook tot destructie, dan is dat schuldgevoel in hem zodanig, dat hij zichzelf niet kan vergeven, dat hij niet van zichzelf kan houden, zichzelf niet respecteert en dus tot destructie komt. En deze mensen hebben dan juist nodig dat de wil wordt gestimuleerd, dat met de intelligentie wordt gewerkt vanuit dat gevoel om te komen tot de liefde en daardoor tot de wijsheid en daardoor tot vergeving en het nieuwe begin, zodat de nieuwe scheppende energie weer kan stromen. Dat een mens, die zo is zoals u beschrijft, begrijpt dat hij zijn eigen scheppingsenergie totaal blokkeert, waardoor er dus geen vernieuwing mogelijk is.

Vraag: U leidt dat dus af aan vorige levens en wat dat aan karma heeft opgeleverd. Ik wil dat best aannemen, maar ik kom wel degelijk mensen tegen die puur door hun eigen omgeving, voor zover ik dat kan zien en nagaan, en door mensen die wel aan de macht zijn, gedoemd zijn, gedwongen zijn tot vormen van machteloosheid. Niet meer het gevoel hebben dat ze over zichzelf kunnen beschikken, niet meer over zichzelf kunnen beslissen en vaak is dat een vals gevoel, omdat ze daardoor inderdaad hun contact met hun zielenkracht verliezen, wat ik dan scheppende kracht, levenskracht noem. En als je dat weer een beetje terug kan brengen, als je ze daar weer mee in aanraking kunt brengen dan zie je vaak dat ze weer proberen wat handelend te gaan optreden ten opzichte van zichzelf en hun omgeving.

Zohra: Maar een mens moet dan tot het begrip gebracht worden, dat hij nooit alleen maar een product van zijn omgeving, zijn milieu is, van alles wat om hem heen is, maar dat hij in zich de affiniteit draagt, waardoor hij dat product is geworden. Dus dat gaat dan nog dieper. Dat zijn de affiniteitstrillingen die hij in zichzelf heeft ontwikkeld in zijn levens en dus in dit leven wederom bij zich draagt, omdat hij zich bewust moet worden dat hij zich daar juist van moet bevrijden.

Hij moet zich daarvan kunnen bevrijden, maar daarvoor moet je het eerst weten. En een mens wordt niet geboren met een wetenschap over vorige levens, want dat zou hem nog erger in de destructie brengen, want dan komt er nog meer schuldbesef en faalangst en wat het dan ook mag zijn. Nee, hij wordt geboren met een onbewuste drang om zich te bevrijden. Maar om die drang ook werkelijk te kunnen uitvoeren moet hij toch eerst bewust worden dat hij die drang heeft, nietwaar, dat is een logische gevolgtrekking. Dus moet hij in het huidige leven, waarin hij komt door zijn eigen affiniteit met datgene wat in hem zit en wat hij daardoor aantrekt, komen tot die bewustwording.

Laten wij zeggen dat iemand iets ergs heeft gedaan in een vorig leven, hoe, op welke wijze dan ook. Hij komt terug met een schuldbesef daarover en zal juist in dit leven door de omstandigheden die absoluut affiniteit hebben met die trillingen, die herinneringstrilling die hij in zichzelf draagt, juist die omstandigheden krijgen waardoor hij wederom een schuldgevoel heeft. En dat zal dan zo sterk worden, totdat hij op een gegeven moment begrijpt dat hij helemaal door dat schuldgevoel dwangmatig wordt beheerst, zodanig, dat hij zijn scheppende energie, zijn werkelijke ik niet meer kan herkennen. En ook al gelooft u niet in reïncarnatie, dan nog is het zo dat in het onderbewustzijn alles aanwezig ligt aan mogelijkheden en beperkingen, of daar nou reïncarnatie is of niet. Dit is een vaststaand feit en ook een logisch iets, een structuur.

Vraag: Reïncarneer je altijd als vrouw of als man of wisselt dat?

Zohra: Dat wisselt. Zo goed als je beide elementen in jezelf aanwezig hebt, zo logisch is het dat je in het ene leven het mannelijke en in het andere leven het vrouwelijke aspect moet uitwerken. Hierdoor kan de mens uiteindelijk tot de opheffing van de dualiteit in zichzelf komen. Daarom heeft hij ook nodig om beide kanten steeds opnieuw te kunnen beleven. Dat geeft hem die ervaring waardoor hij uiteindelijk, eens, wanneer dat weet ik niet, die totale mens kan worden die tot werkelijke scheppingskracht in zichzelf komt. En dat kan hij dan in gradaties van niveaus, in verschillende levens uitwerken in de stof in zijn persoonlijkheid, in zijn handelen.

Vraag: Is het mogelijk om onbegrip gewoon met woorden te overbruggen, want ik hoor hier steeds hele volzinnen.

Zohra: U hoort hier grote volzinnen. Ik begrijp dat u niet van grote volzinnen houdt. Dan zal ik beginnen met drie woorden te zeggen: Heb jezelf lief. De volgende zin is dan: Heb jezelf zo lief dat je je naaste daarin kunt betrekken. Heb die naaste dan net zo lief als je jezelf liefhebt. Dat is dan de zin daarop. Het is geen grote volzin. Je komt dus tot vier uitgebalanceerde zinnen. Vanuit deze zinnen is eigenlijk alles opgebouwd. Want deze zinnen houden in: eenheid, liefde, wijsheid, wil en intelligentie. Want je kunt van jezelf alleen maar houden wanneer je

- a) de wil daartoe hebt,
- b) de kennis hebt van het feit dat je in jezelf dus dat hogere ik bent,
- c) dat je dit hogere ik zelf hebt laten verworden door al hetgeen om je heen gebeurt,
- d) met dat begrip: ik ben werkelijk die ik ben, God in mij aanwezig, hetzelfde als jij, God in jou aanwezig. Ik moet mij dus zelf liefhebben omdat God in mij aanwezig is, maar daarom moet ik jou liefhebben, want God is in jou aanwezig. Dit houdt in dat wij één zijn en dit houdt in dat, om te kunnen komen tot deze eenheid, je je niet moet laten ondersneeuwen.

Vraag: Zijn er ook andere middelen?

Zohra: Wat voor andere middelen, hoe bedoelt u?

Vraag: Dan woorden.

Zohra: Een hand op iemands schouder, soms een traan meeschreien, een blik, warmte, vergeving, de handen vasthouden. Nog meer middelen? U wilt nog meer middelen?

Vraag: Strijd - een man.

Zohra: Oké strijd, een man. Concentratie van de wil. Dus eerst bewustzijn hè. Het blijft toch altijd die geestkracht, dat is nu eenmaal het licht van het bewustzijn, zoals dat dan in de mystiek heet, Luciferische kracht, schrik niet. Dan de wil. Zonder de wil kom je er niet.

Als er geen wil is in een mens dan kan niets.

Hij moet dus eerst datgene willen worden, waarover we nu in zulke lange volzinnen hebben gesproken. Deze volzinnen zal ik dus niet herhalen, maar wij moeten toch komen tot de wil om dat te kunnen zijn. Als die wil er dan is, dan moet hij zijn hersens gebruiken hoe hij daartoe kan geraken, want die hersens heeft hij absoluut nodig.

Als hij eenmaal zover is dat hij die hersens daarbij wil gebruiken, dan kan hij, wanneer hij door die ondersneeuwing dat ware ik niet meer kan voelen, niet meer kan inzien, niet meer kan herkennen, met die wil en die hersens komen tot bepaalde concentratie - oefeningen.

In de psychotherapie kun je daar genoeg over spreken.

Vraag: Als er geen begrip is, hoe kun je dan begrip kweken?

Zohra: Je mag nooit iemand overheersen, je mag nooit iemand dwingen.

Wat niet is dat is niet. In de bijbel staat zoiets van: geen paarden voor de zwijnen gooien. Dat klinkt nou lelijk, maar daarmee wordt bedoeld dat je iemand niet iets kunt aanreiken waar hijzelf niet aan toe is. Dus als hij niet aan dit begrip toe is, dan moet je dat op een andere manier brengen en dat is natuurlijk individueel, dat verschilt van mens tot mens, van geval tot geval, als ik het zo mag noemen. Maar je kunt toch in elk mens, ook al is er geen begrip, de vonk wakker maken van hé: wie ben je nou, wie ben je nou eigenlijk. Er komt in elk mens een moment dat hij denkt: ja, wie ben ik dan eigenlijk. En dát is een vonkje wat je kunt aanwakkeren, wat je kunt aanblazen. Dan komt begrip en dan gaat die hele cirkel draaien.

Vraag: We zitten hier met een wereld van onbegrip. Waar beginnen we die dan op te lossen, behalve bij onszelf?

Zohra: Als je vanuit werkelijke eenvoud handelt. Ik heb vandaag de hele dag het woord deemoed gehoord. Deemoed is een ouderwets woord hè. Ik dacht: deemoed, wat moet ik met deemoed? Dat betekent nederigheid.

Het betekent dus eenvoud. Nederigheid in jezelf.

Dat betekent dus dat je nooit de werkelijke volmaaktheid bereikt, dat je altijd klimmende en groeiende bent naar die volmaaktheid.

Dat daar dus altijd, altijd, in ieder leven, in gradaties van niveaus onbegrip zal zijn in jezelf. Want anders hoefde je hier niet meer te leven, dan was je al zo volmaakt, dat je hier niet meer hoefde te zijn. En juist door dat leven, door dat onbegrip, wat een genade is in wezen, daardoor kom je tot steeds meer hernieuwing, tot steeds meer bewustwording, want als je dat onbegrip niet had, dan had je ook geen bewustwording. Dus je kunt jezelf begrijpen in een bepaalde context, op een bepaald niveau, gradatie van niveau en dat noopt je dan te zijn zoals je bent of tot nog beter te willen zijn. En dan niet vanuit de gedachte: ik moet zo goed zijn, want dan ben ik zo'n goed mens of ik ben dan zo hoog gestegen of hoe dan ook. Nee, alleen maar weten: ik moet in mij die werkelijke Goddelijkheid, die liefde realiseren. Dat is mijn opdracht.

En dat zijn fases. Fases van begrip, van jezelf kennen. En elke dag leer je toch? Ik leer dag in dag uit. Ik leer van alles en iedereen. Ik ben toch nooit klaar, dat kan niet.

Vraag: Het verschil tussen wil en begeerte. Ik hoor dat wil blijkbaar iets positiefs is en begeerte negatief en als je nou naar zelfkennis of zelfliefde begeert, kun je dan zeggen goed of fout.

Zohra: Ja, maar je stelt dat te extreem, wil is goed en begeerte is fout. Wil kan ook fout zijn. Als wil dus gebaseerd is op begeerte, om te willen zijn, om te willen hebben, om te willen doen en dan niet vanuit de liefde, dan is die wil alweer fout. Zo moeilijk is het leven.

Vraag: Hoe moet ik nou weten of mijn begeerte naar zelfkennis, mijn wil naar zelfkennis nou positief of negatief is. Ik voel het als een drijfveer, maar dat is voor u misschien macht ook.

Zohra: Die wil naar zelfkennis in jezelf, heb je dat nou omdat je het gevoel hebt van, zo moet het eigenlijk niet, ik moet toch eigenlijk anders, dan is het goed. Heb je dat van, ja maar ik ben eigenlijk een akelig persoon en ik moet een heel erg goed mens zijn en ik moet precies zus of zo leven, dan zit daar begeerte in. Dus ik denk dat een mens altijd met zichzelf moet bezig zijn: Waarom doe ik dit en waarom verlang ik dat. Ik heb steeds de bijbel in mijn hoofd, terwijl ik de bijbel helemaal niet ken: "Hij die staat ziet toe dat hij niet valle". Dus iedere keer als je denkt dat je er bent, dan lig je er weer helemaal naast. Dus het is dag in dag uit, van uur tot uur een klim, en iedere keer onderzoeken in jezelf. Ja, dat is wel moeilijk.

Vraag: Ja, voor mezelf kan ik zo nu en dan nog wel uitmaken dat ik denk van nou, dat is dan wat je zou kunnen noemen positief en dat is dan negatief, maar mijn buurman die kan, wat ik dan negatief noem volgens mij ervaren als positief. Ja en dan weet ik het ook niet meer ... streven naar iets waarvan ik zeg nou, dat moet je niet doen en dan weet ik van mijzelf, hetgeen wat ik denk, ja dat denk je nu wel, maar ...

Zohra: Ja maar ik denk dat wanneer je zelf je verlangen, je wil werkelijk onderzoekt en dan in jezelf vindt dat dat niet is gebaseerd op liefdeloosheid, dus ten koste van de ander, want dan zit je helemaal fout. Zodra het is ten koste van de ander zit je er helemaal naast.

Dat moet een criterium zijn en wanneer dat niet zo is, dan denk ik dat je gewoon op een trap bent en dat je die trap moet volgen om tot ware zelfkennis te komen en werkelijke evolutie. En dat draag je ook uit. Hoe minder je dus verlangt naar eigen bevrediging van dat persoontje wat je bent, hoe meer je werkelijke liefde uitstraalt. Maar dat voelt een ander hoor. Dat hoeft je niet eens te zeggen. Dat voelt een ander. Ik denk dat dat het enige criterium is. Misschien weet een ander nog wat anders.

Vraag: Nou, ik denk dat iedereen zijn waarde in zich heeft en dat hij dat heel goed weet.

Zohra: Wat binnenkort in een tijdschrift te lezen is, wat vanuit de Open Lotus wordt uitgegeven, dat is dat de enige werkelijke objectieve universele waarheid is de Goddelijke aanwezigheid in alles wat leeft en dat ieder levend wezen dit alleen kan ervaren vanuit zijn eigen subjectieve waarneming en dat is voor hem dan zijn criterium. Maar ook die subjectieve waarneming kan hij steeds meer veredelen.

Vraag: Als je zo van jezelf houdt en daarmee zo bezig bent, is er dan nog wel ruimte om hulp te geven aan de ander, om de ander te ontvangen, om je open te stellen voor de ander? Heb je elkaar dan nog wel nodig?

Zohra: Die vraag begint al met iets wat niet goed zit, 'als je zo van jezelf houdt'. Als je zó van jezelf houdt ben je Narcissus. Dat is helemaal niet de bedoeling. Je moet van jezelf houden om je bestaan op aarde te kunnen rechtvaardigen. Want je bestaat op aarde omdat je dus die Goddelijkheid in jezelf bent, dat moet manifesteren. Dat is je recht en je plicht en dat is je bestaansrecht en daarom moet je dus van jezelf houden en jezelf respecteren. Maar dat houdt niet in dat je zodanig van jezelf moet houden en jezelf respecteren dat je niets anders ziet en dat je die naaste dan niet meer herkent, want dat één houdt dat andere in. Als je van jezelf werkelijk houdt met werkelijke liefde, dus niet met begeerte, dan houd je ook van die ander, want dan herken je toch in jezelf óók die ander.

Vraag: Heb ik daarnet goed beluisterd dat u zegt: wat een mens in het leven overkomt dat ligt besloten of opgesloten in zijn onderbewustzijn?
Toen zei u: dat is vrij logisch. Kunt u dat iets verduidelijken?

Zohra: Een mens bestaat dus uit energie. Een mens is energie. Goed. Dat zijn trillingen, energie - trillingen. Alles bestaat uit hele kleine bewegende deeltjes, trillingen.

Deze trillingen, laat ik de reïncarnatie even buiten het gesprek, in die mens aanwezig, roepen dezelfde soort van trillingen op. Dus dat is wat men zegt, in het onderbewustzijn van de mens ligt besloten het lot wat hij krijgt in dit leven. En de beheersing van die mens over die trillingen dat die hem niet besturen dat is zijn meesterschap over zijn eigen lot.

Vraag: Dan moet je dus eerst komen tot het beheersen van die trillingen.

Zohra: Hij moet dus eerst komen tot begrip dat hij in zichzelf die trillingen heeft. Dat hij geconditioneerd is door die trillingen. En dat hij vanuit die hoge geboorte de macht heeft, de mogelijkheid heeft en daarom juist in dat leven is gekomen, om zich van de beheersing, de overheersing van die trillingen los te maken. Dat is dan het vervolg daarvan. En dan wordt hij dus meester van zijn eigen lot. Maar dat is een hele lange en moeilijke weg.

Vraag: En is het dan juist dat je kunt stellen, dat het vermogen om die trillingen te kunnen beheersen, dat dat weer samenhangt met, laat ik dan zeggen, het mannelijk en het vrouwelijk aspect wat u dan hier vanavond hebt aangereikt?

Zohra: Ja, dat hangt daarmee samen. Prevaleert bij die mens nou de man of de vrouw, alleen de geestkracht, dus het denkvermogen en de wil om dat denkvermogen te richten. Daar zit dan ook nog onderscheid in: hoe ga je dat denkvermogen richten. Richt je dat naar jezelf toe of richt je dat naar buiten toe? Richt je je wil alleen naar jezelf toe of alleen naar buiten?

Dat hangt weer samen met die begeerte. Dus dat mannelijk aspect is dan het teveel geconditioneerd zijn door die macht van dat denkvermogen en de wil om met dat denkvermogen te kunnen komen tot iets, zonder de basis van die ziel, dat diepere zelf, dat hogere zelf in die mens.

Dat wordt in de stof dan gematerialiseerd, gemanifesteerd, gerealiseerd door je geweten, je intuïtie, je werkelijke diepste gevoel. Want dat heeft ieder mens, hoe diep ondergesneeuwd ook, hij heeft dat wel. En als hij daar totaal geen rekening mee houdt, daar helemaal aan voorbij gaat en alleen maar werkt vanuit die geestkracht, dat denkvermogen en die wil, dan mist hij dus een aspect, een levensaspect in hemzelf. En dat is ja, helaas moet ik zeggen, toch wel wat aan de mannelijke kant.

Vraag: Je hebt al eerder in een lezing aangegeven hoe de vrouw kan proberen zich open te stellen voor de man. Nou zou ik het om willen draaien, hoe kun je je als man openstellen om steeds meer de toenadering tot de vrouw te zoeken?

Zohra: Door in jezelf te erkennen dat je in jezelf die vrouw in je draagt. Want dat in de man aanwezig is de anima en dat in de vrouw ook aanwezig is de animus. En dat dus in die man dat vrouwelijk aspect ligt. En dat is tederheid, dat is liefde, dat is intuïtie, dat is bescherming, behouden, dat is Michaël. En dat moet hij willen toelaten in zichzelf. Wanneer hij dat wil toelaten dan zal het steeds duidelijker worden in hemzelf. Dan zal hij daar vanuit, juist vanuit die ziel die in hemzelf schreit om acceptatie, om erkenning, kunnen komen tot die toegang naar die vrouw toe.

Vraag: Iedere keer als er over de mens gesproken wordt als hij of hem dan voel ik me niet helemaal aangesproken.

Volgende keer als u het over de mens hebt, praat u dan over haar en zij? Ik denk in het algemeen bij uw lezingen en bij de geschriften die ik gelezen heb, gaat het steeds over hij en hem en broederschap. Dat vind ik wel heel erg jammer.

Zohra: En waarom voel je dat je daar niet bij hoort? Dat is omdat je je mannelijk aspect geen kans hebt gegeven. Dat er wordt gesproken over hij, in de mens, dat betekent dat hiermee wordt aangeduid de geestkracht van de mens, dus Lucifer. De vuurkracht, het is de vuurkracht, de persoonlijkheid. Broederschap betekent eenheid met het vrouwelijk aspect. Broederschap. De tweede letter van het alfabet, is het vrouwelijk aspect, het vrouwelijk element.

Vraag: Het woord broederschap begint met een B, en daarom is het vrouwelijk aspect erin opgesloten, zegt u?

Zohra: De eerste letter van het alfabet is het mannelijk aspect, is het vuur, is Lucifer, is de geestkracht, is de geest Gods. Maar de B, de tweede letter van het alfabet is de werkelijk eenheid van de mens, is de ziel, is Michaël, is de behouder, is de behoeder, is de liefde, is de wijsheid, is de synthese van geestkracht naar stof toe. En in deze tijd moet in de man het vrouwelijk aspect groeien en bloeien en werkelijkheid worden. Maar in de vrouw moet de geestkracht door de wil zodanig gaan groeien en bloeien dat wat zij van nature al heeft, daardoor tot een synthese kan komen. Dus van twee kanten is er verkeerd gewerkt met de begrippen, met het begrip mens in jezelf. Geest, ziel en lichaam. En van beide kanten moeten er nu een revaluatie komen. Ik zou haast zeggen een renovatie. En dan kom je dus tot die totaliteit, tot die eenheid. En dan kom je tot Mens. Mens met een hoofdletter.